

**UCHWAŁA NR
RADY POWIATU WOŁOWSKIEGO**

z dnia

w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdów oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu na rok 2020

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 6, art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r., poz. 511 z późn. zm.) oraz art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1990 z późn. zm.) w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 1 sierpnia 2019r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2020 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym (Monitor Polski z 2019r., poz. 735), **Rada Powiatu Wołowskiego uchwala, co następuje:**

§ 1.

Ustala się opłatę za usunięcie pojazdu z drogi w wysokości:

- 1) rower lub motorower – 105 zł,
- 2) motocykl – 180 zł,
- 3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – 480 zł,
- 4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t – 600 zł,
- 5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – 850 zł,
- 6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – 900 zł,
- 7) pojazd przewożący materiały niebezpieczne – 1000 zł.

§ 2.

Ustala się opłatę za rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu usuniętego z drogi w wysokości:

- 1) rower lub motorower – 12 zł,
- 2) motocykl – 18 zł,
- 3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – 38 zł,
- 4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t – 40 zł,
- 5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – 50 zł,
- 6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – 50 zł,
- 7) pojazd przewożący materiały niebezpieczne – 60 zł.

§ 3.

Ustala się wysokość kosztów w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu powstałych przed wydaniem dyspozycji usunięcia lub w trakcie usuwania pojazdu, jeżeli ustaną przyczyny jego usunięcia, na poziomie:

- 1) 50% opłaty za usunięcie pojazdu - odpowiednio dla poszczególnych rodzajów pojazdów - gdy nie został rozpoczęty załadunek pojazdu,
- 2) 90% opłaty za usunięcie pojazdu - odpowiednio dla poszczególnych rodzajów pojazdów – w pozostałych przypadkach.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Wołowskiego.

§ 5.

Traci moc uchwała nr LIII/277/17 Rady Powiatu Wołowskiego z dnia 6 listopada 2018r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdów oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu na rok 2019.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2020 r.

Uzasadnienie

do uchwały Rady Powiatu Wołowskiego w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdów oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu na rok 2020

Na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1990 z późn. zm.) rada powiatu jest zobligowana do corocznego ustalania w drodze uchwały wysokości kosztów i opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdów na obszarze danego powiatu. Maksymalne wysokości stawek ogłaszane są corocznie przez Ministra Finansów w drodze obwieszczenia. Stosownie do zapisów artykułu 130a ust. 5f ww. ustawy usuwanie pojazdów oraz prowadzenie parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2 przywoływanego artykułu, należy do zadań własnych powiatu, a starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich wykonywanie zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych. W przypadku Powiatu Wołowskiego usuwanie i przechowywanie pojazdów zleca się podmiotowi zewnętrznemu w oparciu o art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 poz. 1843 z późn. zm.)

W uchwale przyjmuje się wysokość stawek niższą od maksymalnie określonych. Wyliczenia są konsekwencją analizy przesłanek ustawowych oraz ich odniesienia do realiów powiatu. Zgodnie z art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym rada powiatu przy podejmowaniu uchwały w sprawie wysokości opłat ma obowiązek uwzględnienia kosztów usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu oraz konieczności sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg i ich przechowywaniem. Są to jedyne przesłanki materialnoprawne kształtujące treść uchwały podejmowanej na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

Mając na uwadze, że rozstrzygnięcie postępowania o wyłonienie wykonawcy realizującego zadanie usuwania i przechowywania pojazdów powinno mieć oparcie w określonej wartości przedmiotu zamówienia, naturalnym trybem jest pierwszeństwo określenia przez radę stawek, a następnie przeprowadzenie postępowania w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych. Wysokość stawek dla poszczególnych rodzajów pojazdów została oszacowana w oparciu o ubiegłoroczną ofertę przedsiębiorcy wyłonionego do realizacji zadania, przy uwzględnieniu wzrostu kosztów, znajdującym potwierdzenie w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 1 sierpnia 2019r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2020 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym.

W regulacji ustawowej należy zwrócić uwagę na kwestię dotyczącą „sprawności realizacji zadania”. Nie ma wątpliwości co do tego, że pod pojęciem „zadania” ustawodawca rozumie nie tylko dokonanie samego usunięcia pojazdu i jego przechowywanie, ale również uwzględnia procedury administracyjne realizowane przez organ. W zastosowaniu praktycznym wytyczną „sprawności” należy odczytać jako z jednej strony realizację skuteczną, czyli taką, w której wynik zgadza się z celem (wykonanie zadania publicznego poprzez zapewnienie bezpieczeństwa polegającego na eliminacji pojazdów zagrażających bezpieczeństwu), a z drugiej jako ekonomiczną. Działanie jest uznawane za ekonomiczne, gdy ekonomiczna wartość wyniku jest wyższa niż wysokość poniesionych w związku z tym kosztów. Przyjmując, że zadanie nałożone na starostę należy potraktować w sposób syntetyczny, aspekt ekonomiczności wiąże się z kalkulacją opłat różnicy między ogólnymi kosztami realizacji zadania, a realnie uzyskanymi dochodami – zarówno z opłat, o których mowa w art. 130a ust. 5c, jak i zwrotu kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 10h ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. Przyjąć bowiem należy, że pod pojęciem kosztu występującego w definicji ekonomiczności należy rozumieć dodatkowy koszt ponoszony ze środków publicznych. Im ten koszt jest mniejszy, tym ekonomiczność, a zatem i sprawność realizacji zadania jest wyższa. W przypadku analizowanego zadania, zbilansowanie wyników finansowych jest niemożliwe w sytuacji nieodebrania pojazdów z parkingu. Wymiernie pokazuje to bieżący wynik finansowy (na dzień przyjęcia uchwały), w którym wydatki wynoszą 108 788 zł., natomiast dochody 48 534 zł.

W wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. akt I OSK 1916/16 Naczelny Sąd Administracyjny słusznie zauważył, że wpływ przesłanek wymienionych w delegacji ustawowej na ostateczne rozstrzygnięcie podejmowane przez radę powiatu wyznaczony jest obowiązkiem ich wzięcia pod uwagę, co daje radzie powiatu elastyczność w kształtowaniu treści uchwały. Uwzględniając przesłanki zawarte w art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym i korzystając z przyznanej elastyczności kształtowania opłat zostały one zaproponowane w wysokości zgodnej z przepisami prawa.